

Ansızın uyandı kadın. Saat iki buçuktu. Kendisini uyandıran şeyin ne olduğunu düşündü. Nite ya! Mutfakta biri bir sandalyeyi toslamıştı. Kulak kabarttı. Sessizdi her taraf. Peki sessiz. Elini yanı başında gezdirince yatağın boş olduğunu anladı. Sessizliği böylesine büyüten buydu demek! Kocasının nefes alıp verdiğini duyuyordu. Ayağa kalktı ve karanlıkta el yordamıyla mutfaka doğru yürüdü. Mutfakta karyasalar. Saat iki buçuktu. Dolabın yanı başında dikilen beyaz bir şey ilişti kadının gözüne. Işığı yaktı. Üzerlerinde pijamaları yüz yüze geldiler. Geceleyin. Saat iki buçukta. Mutfakta. Masanın üzerinde ekmek tabağı duruyordu. Kadın, kocasının ekmekten bir dilim kesmiş olduğunu gördü. Bıçak hâlâ tabağın yanı başındaydı. Ve örtünün üzerinde ekmek kırıntıları seçiliyordu..

Masanın üzerinde ekmek tabağı duruyordu. Kadın, kocasının ekmekten bir dilim kesmiş olduğunu gördü. Bıçak hâlâ tabağın yanı başındaydı. Ve örtünün üzerinde ekmek kırıntıları seçiliyordu.. "Sandım ki bir şey oldu mutfakta," dedi adam ve çevresine bakındı. "Benim de kulağıma bir ses geldi," diye yanıtladı kadın ve kocasının geceleyin pijamayla pek ihtiyarlamış göründüğünü fark etti. Yaşı kadar ihtiyarlamış. Altmış üç yaşında. Gündüz bazen daha genç görünüyordu kocası.

Çizgi-Biz

EKMEK

Wolfgang Borchert
DAS BROD

- 2019 -

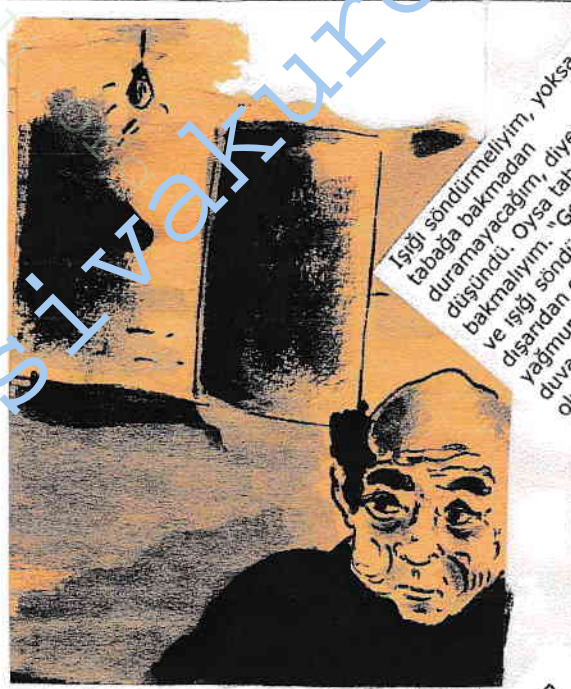
Kadın için, artık ihtiyarlamış,
ziye düşündü adam.
Baksana, pijamayla hayli
yaşlı görünüyor. Ama belki de
saçlardandır. Kadınların

geceleri yaşlanmış görünmesi
saçlardandır hep.

Kadın, bunları söylerken
başka yana çevirmişti
gözlerini, çünkü kocasının
yalan söylemesine
katlanamıyordu. Otuz dokuz
sonra yalan söylemesinden
"Evet, demek bir şey
değilmiş." dedi adam,
söylediklerini yankılar gibi,
sesinde bir güvensizlik.
Kadın, elini düğmeye uzattı.

İşığı söndürmeliyim, yoksa
tabağa bakmadan
duramayacağım, diye
düşündü. Oysa tabağa
bakmalıyım. "Gel seni!" dedi
ve işığı söndürdü. "Herhalde
dışardan geldi ses. Çatıdaki
yağmur oluğu rüzgârda hep
oluğuydu mutbâka. Rüzgârda
El yordamıyla karanlık holden
geçerek yatak odasına
döndüler.

Derken sessizleşti ortalık. Bir
zaman sonra kadın, kocasının
ağzının usulcağı ve dikkatle
bir şey çiğnediğini fark etti.
Kocası kaşten derinden ve
düzenli nefes alıp veriyor,
karısının anlamamasını
istiyordu. Ama ağzındakini o
kadar düzenli çiğniyordu ki,
bu sesle yavaş yavaş uyudu
kadın.
Ertesi akşam eve geldiğinde,
kadın dört dilim ekmeği kesip
koydu önüne. O güne kadar.

sadece üç dilim yiyebiliyordu
adam. "Dört dilim yiyebilirsin
rahatlıkla," dedi kadın ve
"Benim önünden çekildi.
"Benim midem pek
kaldırmıyor bu ekmeği. Bir
dilim fazla ye sen. Benim
midem pek kaldırmıyor bu
ekmeği."
Kadın, kocasının başını
tabağın üzerine iyice eğdiğini
gördü. Adam başını tabaktan
kaldırmıyordu. O anda içi cız
etti kadının. "Ama sana
yalnızca iki dilim yetmez,"
dedi adam, tabağına doğru.

"Sen bana bakma," dedi kadın. "Akşamleyin bu ekmeği midem kaldırmıy pek. Ye sen! Ye!"
Ve ancak bir süre sonra lambanın altına, masanın başına oturdu.

